

mellem Stoby och Rönge, och gjutmästaren i sitt
uppslående tillstånd stog ihjäl gesäken, och i närheten av
vägen där detta händelse är lagt ett bål underhållet av
vägfarande. Straffen för dessa händelser omtalas ej
säger. Dessa nämnda bål blev olika, där som var sten
tillhanda, lade varje vägfarande en sten av olika storlek, såsom
en knyrt hands storlek, och mindre, såsom barn lade mindre
sten, till andra bål där sten inte var så lätt att få fatt i
där lades is, såsom detta sista nämnda bål mellan Stoby
och Rönge var på sandheden där emellan, och bletta bål
lades is, och det har sutnat ned, så där är en jordskrög
favar, som traditionen vill tillmätta ett minne från
nämnda händelse:

Säntala kyrkklockor i sjöar och åar:

Fasstorps kyrkklocka hade blivit borta och säntat i den
värbelägna Fasstorps ån. Huru klockan kommit i ån
har jag ej hört någon säga omhela, men att bliven uppsagen
efter många försök som misslyckades så till sist rådfögade de

en klotig gulbe gav dem rådet att få upp klockan. Skulle de straffa två vitbråkiga tvillingstuntar och en torsdagskväll i nyet. Skulle de med starka bårstrep omlägga klockan, och stulorna skulle dra upp klockan men de skulle vidtaga stor försiktighet, och hålla sig mycket, mycket allvassamma, och klockan från upp.

Sågren berättar att Broby kyrkklocka kommit ned i Belgår. Trolden hade rövat den, varje julaften hördes klockans matsena pelang från sjöbottnen, jag hörd de gamle berättas att allt som kommit i vattensdrag aningen det som sätts ned till förvaring eller av onda makter därför var i sjörens makt, och där fodrades stora matsesurser att lösa det ifrån dem.

Nissa kyrkklockor ägde förmåga att klämma en varning mot olyckor, stod utanför mänsklig inveckan.

En sågren från Tvö i Skåne, kyrka på Tvön i Tvösjön.

En fattig kvinna hade gått till de rikas i församlingen bett om hjälpe för sin fattigdom och äggat lite men fått obetydligt, då fick hon ett infall att på natten gå till kyrkan och klockan togs på matben. Ringde hon i kyrkans klocka, folket i bygden och särskilt i byn.